

Förlovningen

Under den allmänna audiensen den 27 maj talade Påven om förlovningen och äktenskapet. Han påpekade att äktenskapet är en kallelse och förklarade att förlovningen är en väg där man inte kan hoppa över ett steg.

”Det finns inget expressäktenskap” grundade på flyktiga känslor. ”Man måste arbeta på kärleken, man måste vandra.” tillade han.

2015-06-05

Jag fortsätter idag katekeserna om familjen med att tala om förlovningen. Förlovning handlar om förtroende, förtrolighet, pålitlighet. Förtroende för det kall som Gud ger, för äktenskapet handlar framför allt om att upptäcka ett kall från Gud. Visst är det bra att unga idag kan välja vem de skall gifta sig med utifrån ömsesidig kärlek. Men när man är fri att binda sig måste beslutet grundas på medvetenhet och harmoni, inte bara på attraktion eller känslor som bara vara en kort stund... Det krävs en vandring.

Förlovningen är därför en tid då de du är kallade att arbeta på kärleken, i ett gemensamt och delat arbete som går på djupet. Man upptäcker varandra stegvis. Mannen "lär sig" kvinnan genom att lära sig just den kvinnan, hans fästmö; och kvinnan lär sig mannen genom att lära sig just den mannen, hennes fästman. Vi får inte underskatta betydelsen av

denna inlärning. Den är viktig och det är kärleken själv som kräver den, för den är inte bara en bekymmerslös lycka, en förtrollad känsla... Bibeln berättar att Gud har gjort hela skapelsen med kärlek. Första Mosebok säger att "Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott" (1 Mos 1:31). Först därefter "vilade" Gud. Av denna bild förstår vi att Guds kärlek, som gav upphov till världen, inte var något improviserat beslut. Det var ett viktigt arbete. Guds kärlek skapade de konkreta förutsättningarna för ett oåterkalleligt, solitt och varaktigt förbund.

Kärleksförbundet mellan man och kvinna är ett förbund för livet som man inte får improvisera. Det är inget man gör från den ena dagen till den andra. Det finns inget expressäktenskap. Man måste arbeta på kärleken, man måste vandra. Mannens och kvinnans

kärleksförbund är något man lär sig och finslipar allt mer. Jag skulle vilja säga att det är ett hantverk. Att låta två liv bli ett enda liv är också nästan ett underverk, ett frihetens och hjärtats underverk, som anförtros åt tron. Kanske borde vi engagera oss mer i detta, för våra "känslomässiga koordinater" är litet förvirrade. Den som vill ha allt genast ger också upp allt genast inför de första svårigheterna. Det finns inget hopp för förtroende och trohet i självutgivandet, om man är van vid att konsumera kärleken som ett slags vitaminpiller för ens psykiska och fysiska välmående. Kärleken är inte detta! Förlovningen visar viljan att tillsammans bevara något som aldrig får köpas eller säljas, förrådas eller överges, hur lockande erbjudandet än må vara. Också Gud talar ibland om förlovning när han talar om förbundet med sitt folk. I Jeremias bok talar han till folket som avlägsnat sig från honom, och

påminner det om när folket var Guds "fästmö" och säger: "Jag minns hur hängiven du var som ung, hur du älskade mig som brud" (2:2). Gud lovar sedan i Hoseas bok: "Jag skall äkta dig för evigt, jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och förbarmande. Jag skall äkta dig i trofasthet, och du skall lära känna Herren" (2:19-20). Herren vandrar en lång väg med sitt folk under denna förlovning. Till slut äktar Gud sitt folk i Jesus Kristus: i Jesus äktar han kyrkan. Guds folk är Jesu brud. Vilken lång väg! Ni italienare har ett mästerverk om förlovningen i er litteratur [Alessandro Manzoni, De trolovade (I promessi sposi) 1825-1827]. De unga måste lära känna den och läsa den. Den är ett mästerverk som berättar om två förlovade som får genomlida mycket lidande och gå en lång och svår väg tills de äntligen når fram till bröllopet. Åsidosätt inte detta mästerverk om förlovningen som

den italienska litteraturen har gett er. Läs den, ni skall få se mycket vackert och mycket lidande, men också de förlovades trohet.

I sin vishet skiljer kyrkan på att vara förlovade och att vara gifta just på grund av denna viktiga och djupa prøvotid. Vi får inte med lätt hjärta förakta denna kloka undervisning, som också närs av erfarenheten av lyckliga äktenskap. Kroppens starka symboler bär på själens nycklar. Vi kan inte handskas ovarsamt med köttets band utan att öppna varaktiga sår i själen (1 Kor 6:15-20).

Dagens kultur och samhälle bryr sig inte om hur ömtålig och allvarlig denna övergång är. Å andra sidan kan man inte säga att de är generösa mot unga som på allvar vill skapa en familj och skaffa barn. Tvärtom, ofta skapar de tusentals hinder, både mentala och praktiska. Förlovningen är en tid i livet som måste få mogna

som en frukt, den är en väg för att mogna i kärleken till den stund då den blir äktenskap.

Äktenskapsförberedande kurser är ett särskilt uttryck för förberedelsen. Vi ser att många par kanske går ogärna på kursen. Men efteråt är de nöjda och tackar, för ofta finner de där det enda tillfället att reflektera över vad de är med om med ord som inte är banala. Ja, många par har varit tillsammans länge, kanske också i det intima, ibland sambor de, men de känner inte varandra på riktigt. Det kan verka konstigt, men erfarenheten visar att det är så. Därför borde man återupptäcka förlovningstiden som en tid då man lär känna varandra och delar ett projekt. Äktenskapsförberedelsen bör organiseras i detta perspektiv, också med hjälp av enkla men intensiva vittnesbörd från kristna makar. Och man måste satsa på det viktiga: att återupptäcka bibeln

tillsammans på ett medvetet sätt; bön, både i liturgin och i hemmet, i familjen, i sakramenten, sakramentslivet, bikten,... där Herren kommer för att ta sin boning hos de förlovade och förbereder dem för att verkligen ta emot varandra "med Guds nåd"; och broderskap med fattiga och behövande, som inspirerar måttlighet och generositet. De förlovade som engagerar sig i detta växer bägge, och det låter dem fira bröllopet på annorlunda sätt, inte världsigt utan kristet! Låt oss tänka på dessa Guds ord när han talar till sitt folk som fästmannen till sin fästmö: "Jag skall äkta dig för evigt, jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och förbarmande. Jag skall äkta dig i trofasthet, och du skall lära känna Herren" (Hos 2:19-20). Varje par av förlovade borde tänka på detta och säga till varandra: "Jag skall äkta dig". Vänta på den stunden: det är en stund, en vandring som sakta går framåt, men

det är en vandring av mognad. Man får inte gå för fort framåt. Det är så man mognar, stegvis.

Förlovningstiden kan bli en tid av verklig initiation – till överraskningen! Överraskningen i de andliga gåvor med vilka Herren genom kyrkan berikar horisonten för den nya familj som förbereder sig för att leva i hans välsignelse.

Libreria Editricine Vaticana/
RomeReports

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
forlovningen/](https://opusdei.org/sv-se/article/forlovningen/) (2026-04-07)